YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
18 päivänä kesäkuuta 1980 *

Asiassa 138/80,

(Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Jules Borker

1 Pariisin asianajajayhteisön hallitus (Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris) on esittänyt 27.5.1980 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.6.1980, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen ETY:n perustamissopimuksen 59 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen sekä asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/249 (EYVL N:o L 78, s. 17) tulkinnasta.

2 Kyseisessä päätöksessä todetaan, että Pariisin asianajajayhteisön jäsen Jules Borker on pyytänyt asianajajayhteisön hallitusta määrittämään "edellytykset, joilla hän voi harjoittaa asianajotoimintaa tarjoamalla palveluja jäsenvaltion kaikissa tuomioistuimissa", Landgericht Kölnin yhden rikosasiain pääjaoston kiellettyä asianomaista asianajajaa esiintymästä rikosasiassa asianomistajan asiamiehenä. Asiakirjoista ilmenee, että asianomistaja valitti asiasta Oberlandesgericht Kölniin, joka vahvisti Landgericht Kölnin päätöksen 23.1.1980 tehdyllä päätöksellä, jossa todettiin, että direktiivin 77/249 "ei katsota kuuluvan valtion sisäiseen oikeuteen". Kyseisessä tilanteessa asianajajayhteisön hallitus ilmoitti katsovansa "asianmukaiseksi ennen päätöksen antamista kyseisestä asiasta" esittää yhteisöjen tuomioistuimelle perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla seuraavan kysymyksen:

"Ovatko ETY:n perustamissopimuksen 59 artikla ja sitä seuraavat artiklat sekä asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin yhdistetyt säännökset ja määräykset luonteeltaan, yleiseltä rakenteeltaan ja sanamuodoltaan sellaisia, että niissä annetaan yksityisille oikeussubjekteille oikeuksia, joihin nämä voivat vedota jäsenvaltion tuomioistuimessa ja joita kansallisten tuomioistuimien on suojeltava, vaikka vastaanottava valtio ei ole asetetussa määräajassa toteuttanut direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä; voiko 22.3.1977 annetun neuvoston direktiivin 2 artiklassa tarkoitettu jäsenvaltion asianajaja, jolla on oikeus esiintyä lähtöjäsenvaltion tuomioistuimessa, vedota kyseisen direktiivin välittömään oikeusvaikutukseen sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka ei ole toteuttanut kyseisen direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä 8 artiklassa asetetussa määräajassa, harjoittaakseen asianajajan toimintaa tarjoamalla palveluita, ottaen huomioon, että hän toimii yhdessä osapuolia edustavan asianajajan kanssa, joka harjoittaa toimintaansa vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimessa?"

3 ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta antaa ennakkoratkaisu perustamissopimuksen tulkinnasta sekä yhteisön toimielimien säädösten tulkinnasta. Kyseisen artiklan toisessa kohdassa lisätään, että "jos tällainen kysymys tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa, tämä tuomioistuin voi, jos se katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voi antaa päätöksen, pyytää yhteisöjen tuomioistuinta ratkaisemaan sen".

4 Artiklasta ilmenee, että yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi voi ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla saattaa asian ainoastaan tuomioistuin, jossa vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on ratkaisun antaminen tuomiovaltaa käyttäen. Tilanne ei tässä tapauksessa ole tällainen, kun asianajajayhteisön hallituksella ratkaistavana ei ole oikeusriitaa, jonka ratkaiseminen olisi sen laillinen tehtävä, vaan siltä pyydetään asianajajayhteisön jäsenen ja toisen jäsenvaltion tuomioistuimen väliseen erimielisyyteen liittyvää lausumaa.

5 Tämän vuoksi on selvää, ettei yhteisön tuomioistuimella ole toimivaltaa ratkaista Pariisin asianajajayhteisön hallituksen sille esittämää kysymystä.

6 Näissä olosuhteissa yhteisöjen tuomioistuimen on syytä soveltaa työjärjestyksen 92 artiklaa, sellaisena kuin se on muutettuna 12 päivänä syyskuuta 1979 (EYVL N:o L 238, s. 1), ja todeta viran puolesta, ettei sillä ole toimivaltaa asiassa.

Näillä perusteilla,

kuultuaan julkisasiamiestä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti H. Kutscher, jaostojen puheenjohtajat A. O'Keeffe ja A. Touffait sekä tuomarit J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart ja T. Koopmans,

julkisasiamies: J.-P. Warner,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan määräyksen:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris'n 27.5.1980 tekemällään päätöksellä esittämään kysymykseen.

Annettiin Luxemburgissa 18 päivänä kesäkuuta 1980.

A. Van Houtte
kirjaaja

H. Kutscher
presidentti